

Notits om forpligtelsen til at fratrække COVID-19-relate- rede sparede omkostninger i mediekompensationsordnin- gen

Slots- og Kulturstyrelsen (herefter "SLKS") har anmodet om en kort redegørelse for, om der inden for rammerne af Kommissionens foreliggende statsstøttegodkendelse af kompensationsordningen for tabte annonceindtægter i forbindelse med COVID-19 kan ske ændringer i bekendtgørelse nr. 702 af 29. maj 2020 om en kompensationsordning for medievirksomheders tabte annonceindtægter i forbindelse med COVID-19 § 9, der fastslår, at omkostningsbesparelser, som medier realiserer eller har realiseret under COVID-19-udbruddet, skal fratrækkes den kompensation, der ydes medier under kompensationsordningen for tabte annonceindtægter i forbindelse med COVID-19.

Styrelsen har navnlig anmodet om vores vurdering af, om bestemmelsen kan ændres, således at mediers eventuelle sparede omkostninger som følge af medarbejderes frivillige lønnedgang i anledning af COVID-19-udbruddet og reducerede kontingentbetalinger til Danske Medier i anledning af COVID-19-udbruddet ikke skal fratrækkes kompensationen.

Kompensationsordningens regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 702 af 29. maj 2020 om en kompensationsordning for medievirksomheders tabte annonceindtægter i forbindelse med COVID-19. Det følger af bekendtgørelsens § 9, stk. 1, 2. pkt., at der ikke ydes *"kompensation for eventuelle omkostningsbesparelser, som er realiseret som følge af COVID-19 eller for tab i annonceindtægter, som med rimelighed kunne være afværget"*.

Bestemmelsen indebærer derfor, at f.eks. omkostningsbesparelser, som medier har realiseret som følge af frivillige aftaler om lønreduktion i anledning af COVID-19-udbruddet og reducerede kontingentbetalinger til Danske Medier i samme anledning, skal fratrækkes kompensationsbeløbet.

Baggrunden for kravet i § 9, stk. 1, 2. pkt., er – kort fortalt – følgende: Mediekompensationsordningen indebærer statsstøtte til de støtteberettigede medier, og ordningen er derfor notificeret til og godkendt af

Europa-Kommissionen. Bekendtgørelsen, herunder § 9, stk. 1, 2. pkt., skal derfor også fortolkes i overensstemmelse med Kommissionens statsstøttegodkendelse.¹

Kommissionens statsstøttegodkendelse er betinget af, at statsstøtten er proportional (se punkt 67ff i afgørelsen). Dette indebærer navnlig, at støtten skal være begrænset til det strengt nødvendige og ikke må resultere i overkompensation. Kommissionen har i praksis et betydeligt skøn ved vurderingen af, hvad der i konkrete sager kræves med henblik på at sikre støttens proportionalitet. Under forhandlingerne med Kommissionen om mediekompensationsordningen krævede Kommissionen, at de danske myndigheder påtog sig en række forpligtelser, som navnlig er opregnet i afgørelsens punkt 43, som betingelse for, at Kommissionen ville godkende ordningen. Af punkt 43, 3. bullit, fremgår følgende:

”The Danish authorities commit to ensure that no entity will be overcompensated. To avoid any such overcompensation, the Danish authorities commit to ensure that any aid granted under another COVID-19 aid scheme including aid and any other source of income that have a positive effect on the entity’s operating losses (such as salary compensation etc.), will be deducted from the amount of compensation.” (Fodnoter udeladt. Understregning tilføjet.)

Det bemærkes, at formuleringen ”and any other source of income that has a positive effect on the entity’s operating losses” også dækker mediers sparede omkostninger relateret til COVID-19. Dette bekræftes navnlig af, at afgørelsens punkt 43, fodnote 27, henviser specifikt til bekendtgørelsens § 9, som altså også blev notificeret til Kommissionen.

Det vil således være i strid med den eksisterende statsstøttegodkendelse og dermed udgøre ulovlig statsstøtte, hvis Slots- og Kulturstyrelsen fortolker eller ændrer bekendtgørelsens § 9, stk. 1, 2. pkt., således, at mediers sparede omkostninger relateret til COVID-19 ikke skal fratrækkes kompensationen.

I tilknytning hertil bemærkes, at de danske myndigheder i forbindelse med det meget komprimerede notifikationsforløb havde en indgående forhandling med Kommissionen om, hvorvidt *enhver* positiv effekt på mediets indtjening/driftstab (herunder enhver omkostningsbesparelse) i forhold til referenceperioden skulle fratrækkes kompensationen med henblik på at undgå overkompensation. Begrundelsen herfor er grundlæggende, at hvis mediet har opnået indtægter eller sparet omkostninger på anden vis (herunder ved øget abonnementssalg, reduktion af produktionsapparatet, fyringer, genforhandling af kontrakter med leverandører, huslejenedsættelser m.v.), så er der ikke behov for COVID-19-støtte.² Det lykkedes

¹ Kommissionens afgørelse i sag SA.57106 (2020/N) Compensation scheme for the Danish media sector related to COVID-19 – Denmark (https://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases1/202022/286094_2160098_108_2.pdf).

² Se tilsvarende ordningen for faste omkostninger, bekendtgørelse nr. 574 af 5. maj 2020 om kompensation for faste omkostninger til virksomheder i økonomisk krise som følge af COVID-19, § 6, stk. 1, samt Kommissionens afgørelse i sag State Aid SA.56774 (2020/N) – DK – Compensation for companies particularly exposed to COVID-19 outbreak, punkt 23, hvoraf det fremgår: ”To avoid

imidlertid, som det fremgår af bl.a. bekendtgørelsens § 9, stk. 1, de danske myndigheder at overbevise Kommissionen om at begrænse dette fradrag til kun at angå COVID-19-relaterede sparede omkostninger. De danske myndigheder fremhævede under denne drøftelse særligt, at mediekompensationsordningen ikke indebærer fuld kompensation for tabte annonceindtægter, og at dette bidrager til at sikre mod overkompensation.

any overcompensation, potential positive effects on companies' operating losses compared to the documented losses in the reference period before COVID-19 will be deducted from the amount of compensation."
